

ELEGIA

DE ADVENTV
CAROLI.V.
CAESA.
RIS.

ADDITAE PRAETE,
rea Elegie due.

M. D. XXX.

ELEGIA

DEADVENTV CAROLI.V.

Casaris, scripta Augusta ad Eo-
banum Hessum.

Augusta.

Lycis.

Sueuin.

Boiorum.

Augustus.

Julius nescis.

Arcturus.

Norm.

Quod legis, Augusta tibi mittit ab urbe Sabi-
Carmen, amicitiae deditus Hese tuae (nus
Hinc, ubi uicinos Lycus irrigat alpibus agros,
Sueuq; Boiorum separat arua solo.
Accipe, si qua tenet rerum te cura nouarum,
Quae fuit hic isto pompa peracta die,
Carolus Aufonijs Caesar quo uenit ab oris.
Digna quidem res est cognitione tua.
Concaua syderei quo tempore brachia Cancri
Ceperat adductis urere phaebeus equis
Arctabatq; dies, noctis, longissimus, umbras
Sole Lycaonio iam propiore polo,
Et noua maturis instabat fructibus aetas,
Atq; purpurei tempora ueris erant.
Caesar ab Italia per Norica iugera tendens,
Moenibus huc nostris adproperauit iter.
Vix bene contigerat praemissus nuncius urbem,
Certaq; Principibus fama relata fuit,
Mox coit imperij cum nobilitate Senatus,
Omnis in occursum turbq; leta ruit.
Haud secus, ac uictis cum dicitur hostibus omnes
Excepisse suos obuia Roma Duces.

13925

Mille bis electi iuuenes ē ciuibus ibant,
Nota quibus saeni praelia Martis erant,
Hi patriæ solito frameas de more gerebant,
Transuerso cincti militis ense latus.
Cætera cornipedum pars terga premebat equorum,
Ordine quæ ciues pone sequuta fuit.
Vrbs stat in excelsa procul edita uertice montis,
Incola Fridburgum nomine turba uocat,
Campus odoratis nitidissimus adiacet herbis,
Mollis & aprico gramine terra uiret.
Obuius hic factus cum Cæsar euntibus esset,
Omnes, quotquot erant, desiliere Duces.
Tunc, tuus excipiens illum Moguntia præsul,
Hæc dedit ornatis uerba diserta modis.
Fœlix ille dies, nostris quo redditus oris,
Hesperio incolumis Cæsar ab orbe uenis,
Quo repetita tuos iterum Germania uultus
Conspicit, & fruitur numine leta tuo.
Tantus es inuictis qui pectore, tantus & armis,
Quantus ab Augusti tempore nemo fuit.
Nam mihi si rerum percurrere gesta tuarum,
Siclicet hoc coram te memorare loco,
Insignes omni superas uirtute Monarchas,
Quos dedit, aut unquam Teutonis ora dabit.
Quæ toties Aquilas iniustus terruit armis
Concidit ante tuos Gallia uicta pedes,
Captiuumq; pati conspexit uincula Regem,
Qui summus nostri nominis hostis erat.

Lombardus

Equites.

Fridburgus

Præsul Moguntinus.

Augustus

Gallia.

Roma.

Debellata tuis accessit Roma triumphis,
Iniussu quanquam capta sit illa tuo,
Quique suis orbem Tyberinus subdidit undis,
Te dominum domitis esse fatetur aquis.

Veneri.

Paret, & Adriacus stabili Leo foedere iunctus,
Cesareas rapidis unguibus horret aues
Qui pelago terraque potens, hostilibus armis
Imperio semper restitit ante tuo.

Florentia.

Semit adhuc obfessa tuas Florentia vires,
Iamque tibi uictas porrigit illa manus.
Ergo tot aduersos cum debellaueris hostes,
Cognite laudato Carole maior auo,

Turca.

Nos tibi gratamur reduci, superoque precamur
Tempora quo uite sint diuturna tuæ,
Victor ut à nostro depellas limine Turcas,
Teutona qui ualido milite regna petunt,

Vngaria.

Mœstaque dant seuo grassantes funera ferro,
Pannoniæ miseros dum populantur agros.
Quod nisi crudeles tua dextera uicerit hostes,
Nos sumus infestis præda futura Getis.

Hierosolyma.

At nisi me ueterum fallunt oracula uatum,
Sentiet ultrices impia turba manus,
Tempus enim Solymam quo castra locabis ad urbem
Adfore, fatidici præcinuere senes,

Saraceni.

Quoque Saracenos coges uictoricibus armis
Subdere Cesareo barbarâ colla iugo.
Hanc utinam nobis optato Lucifer ortu
Prouocet, & resco mox uehat axe, dicto

Vltima sermonis murmur equestre fuit,
 Audijt ut quando Ciceronem Roma loquentem,
 Clamoso fremuit concio tota foro.
 Principibus uero paucis pro tempore uerbis,
 Ipse suo grates nomine Caesar agit.
 Et, quia se prono condebat lumine Titan,
 Ocyus inceptum carperere pergit iter.
 Iamq; propinquant ut moenia celsa subibant,
 Pulsa sub acrijs turribus ara sonant,
 Innotat ex altis & machina bellica muris,
 Sulfureo rapidos quæ iacit igne globos,
 Compita spectantis populi stant plena uiarum,
 Angustumq; frequens turba coarctat iter.
 Saxonie procures intrabant ordine primi,
 Proximus his socios Marchio iunxit equos
 Pone sequebantur, latis quibus Hesia terris
 Imposuitq; suis nomina Rhenus aquis.
 Quiq; colum patrijs flauentem sedibus Istrum,
 Quiq; tenent Francis ædita rura iugis.
 Preterea celebri quos alluit amne Visurgis,
 Vestphala ceruleis qui rigat arua uadis.
 Quid tibi commemorem, qui nobile flumen Iberi
 Diuitis & ripas deseruere Tagi?
 Incomperta mihi quorum nec nomina constant,
 His neq; conueniunt uersibus apta meis.
 Innumeri iuuenes, mixto clangore tubarum,
 Quassabant agili tympana pulsa manu.

Cicero

Vesper.

Bobardus.

Saxones.

Marchia.

Hesia.

Boij.

Franci.

Visurgis.

Vestphalia.

Hesperia.

Iberia.

Tagus.

Elefor

Imperij summos qui praeiere Duces.
Ex quibus auratum septemuir prae tulit ensem,
Saxoniam placida qui modo pace regit.
Hac igitur longa procerum stipante caterua,
Atq; Ducum tanta concomitante manu
Ipse figurata picti sub imagine coeli,
Inuestus niueo Carolus ibat equo.

ferdinandus

Omnis in hunc oculos defixos turba tenebat,
Omnibus hic populis solus in ore fuit.
Inde Bohemorum qui regna uetusta gubernat.
Proximus à Diuo Caesare frater erat.

Campeius

Vltimus Orator Romani praesulis ibat,
Nomine Campeium se uocat ille suo.
Insignis Tyrio quem murice mula uehebat,
Mos ut in Hesperijs urbibus esse solet.

Cardinalis

Tempora puniceus cingebat operta galerus,
Canicie nigras insciente comas.
Tunc iter, Austriaci proceres, Heduiq; sequuti
Atq; Tridentinus continuabat eques,
Vindeliciq; suo redeuntes agmine ciues,
Qui prius egressi incenibus urbis erant.

curia Augusti

Nubibus aqua iacet sublimi culmine turris.
Hic ubi stat medio curia iuncta foro
Quae Germanorum ueteres ex ordine Reges,
Pictaq; clarorum continet acta Ducum.

*Cymbri.
Carbo.*

Hic fera robusti miscent ubi praelia Cimbri
Attonito pavidus milite Carbo fugit.

*Germanorum de
Roma. Victoriae*

Nexa gerit Scaurus captiuo uincula collo
 Cæsus & hostili Manlius ense cadit.
 Impiger Arminius Pomanos exiuit armis.
 Quo duce libertas nostra redempta fuit.
 Parte alia Scythicis egressos finibus Hunnos,
 Primus Otho forti pectore uictor agt.
 Multus ad hanc turrim longo stetit ordine clerus.
 Cæsare contigua prætereunte uia.
 Omnibus abrafo detonsi uertice crimes
 Omnibus ex humeris candida uestis erat
 Inde sacras diuæ subeuntes uirginis ædes,
 Carmine solenni concinuere preces.
 Arboreis stabant decoratæ frondibus aræ,
 Sparsaq; iactatis templa fuere rosis,
 Interea toto subducta crepuscula cælo,
 Ortaq; roriferæ tempora noctis erant,
 Dimissis igitur Ducibus, cum fratre subibat
 Carolus hospicij tecta propinqua sui.
 Atq; ita, quàm celebri res tota sit acta triumpho,
 Omnia descriptis ordine rebus habes,
 Cætera præsentī coram sermone loquemur,
 Tempore quo repetam mœnia uestra, Vale.

FINIS.

A 4

Scaurus.
 Manlius.
 Arminius.

Humi.
 Otho / Imp.

sacerdotes

Cæsar.
 Dux.

Georg. Sabinus Arnoldo Burenio S.D.

Itto tibi Arnolde doctissime, Elegiam ad
Illustrem Principem tuum scriptam, ac
abste pro nostra cōiunctione, & amicia
tia peto, ut Illustri Principi munus exhibeas nostro
nomine, ac uerbis accurate ornes, Quāq̃. n. uirtus
illius merebatur maiora Encomia, tamē speraui non
ingratam ei hanc significationē iudicij nostri de ipsius
ingenio ac studijs futuram esse. Siquid in carmine of-
fendet, nō tam me, q̃ tempora. accusare conuenit. Sūt
.n. ut uides conterrita Musæ hoc misero fataliq; tu-
multu, qui omniū honestarū artium studia debilitat.
Etenim nimis q̃ uerū est qđ inquit Ouidius, Carmina
pueniunt animo deducta sereno, Sed si Principi tuo
non displicebit munus nostrum, addet nobis animum
ad hæc studia colenda, & multos alios nostri ordi-
nis homines eriget in bonam spem, ut polliceri sibi au-
sint non defuturos esse Principes qui suscipiant defen-
sionem rei literariæ contra uulgi amētiā quod ui-
detur in perniciem bonarū artū conspirasse. Quā-
uis aut̃ abundet Princeps tuus alijs ornamentis bono
Principe dignis, tñ hæc laus nō erit inferior cæteris,
nec inter postremas nūerabitur, Si spretus hac tēpe-
state camœnas respexerit, & p uirili dederit operā,
ut literas conseruet. Nullo. n. alio officio melius isti q̃
tenēt respublicas de rebus humanis mereri possunt.
Itaq; & publicam literarū causam, & nos ipsos dili-
genter Principi tuo commendabis. Vale foeliciter.

ELEGIA

AD ILLVSTREM PRINCI-

pcm ac Dominum D. Magnum Du-
cem Megalburgensem, scripta à
Georgio Sabino.

Non hūili quanq̃ uirtus tua carmine Princeps,
Sed grauiore mihi uoce canenda fuit.
Qua ueteri regum laudes de more solemus,
Dignaq; clarorum facta referre Ducum,
Grande tamen paruis Elegis committere pondus.
Me iubet ingenij conscia culpa mei,
Debilis in fulua sic ut gladiator arena,
Non leue difficilis cum mouet artis opus,
Si nequit inualidis contendere uiribus hastam,
Exiguo cautas instruit ense manus,
Attamen, ut spero, mea non ingrata uoluntas,
Officiumq; tibi carminis huius erit,
In magnis uoluisse sat est & parua uidemus
Munera coelestes saepe probare deos
Quos non icta magis taurorum corpora centum,
Quàm data sincero pectore thura iuiant,
Vnde sed incipiam dignas te Principe laudes
Nomine quo meritum te super astra feram
Nulla potest, celebris quantumuis, gloria Regum,
Fama nec equari laudibus ulla tuis.

Si quis imaginibus, Si nobilitate parentum
Clarus, ab antiquo sanguine iactat auos,
Non tibi nobilitas, non clarum nomen auorum,
Nec celebri dignum Principe stemma deest.
Quem fugit, insigni ueteres ab origine Cimbros,
Genis & authores sanguinis esse tui?
Quorum nota uiget terrarum fama per orbem.
Qua rubet Eoo candida sole dies,
Quaq; sub occiduo condens iubar equore Titan
Aurea luciferis frena resoluit equis.
Non gens acrias transgressa potentior Alpes,
In Latium tantis uiribus arma tulit,
Atq; tuos toties deuicit Roma Quirites,
Compulit in turpem uersaq; terga fugam.
Vix ubi conspexit uenientes Carbo cohortes,
Deseruit trepido castra relicta metu.
Manlius infauso committens omine pugnam,
Flebilis infernas umbra petiuit aquas,
Degeneriq; suo captus cum milite Scaurus,
Comperit multas hostibus esse manus.
Diffugiunt Aquilæ, uestri formidine Tauri,
Martia qua torua cornua fronte tulit.
Sic, Lybici poterant quas non terrere leones,
Insolito pauidas terruit ille metu.
Iamq; bis à nostris duo secula condidit annis
Phœbus, & innumeri præteriere dies,
Cum domitis Asiæ populis, laudabile nomen
Maiores etiam promeruere tui.

Cimbri.

Quirites.
Diades.

Alpes.

Carbo.

Manlius.

Scaurus.

Inq; Saracenos uictricia signa mouentes,
Gesserunt ualida prospera bella manu,
Atq; subegerunt eucrsis turribus arces,
Inq; peregrinis oppida multa locis.
Cornus infestis non profuit hostibus arcus,
Qui celer aut uentos uincere possit equus.
Non similes curuis Saturni falcibus enses,
Quæq; uenenoso spicula felle madent.
Sed quid longa tuæ repeto primordia gentis?
Sola quid immensis laudibus illa ueho?
Detineoq; tuas priscis annalibus aures?
Cum uestræ memoro fortia facta domus.
Quæ si cuncta uelim dignis extendere uerbis,
Ilias est operis longa futura mei.
Quin & multa tuus genitor uirtute peregit,
Viua nec illius gloria laude caret,
Principe quo nemo longis prudentior annis,
Nemo toga maior, iusticiaq; fuit.
Hic sine uimtis, regnum sine cæde gubernat,
Muneris officium certus hoc esse sui
Et nisi cum iustis delicta ulciscitur armis,
Commoda tranquilla tempora pacis amat.
Sparsit adhuc nusq; funesti semina belli,
Turbauit ue suos irrequietus agros.
Vt pleriq; duces alij, qui sanguine gaudent,
Qui fera plus æquis legibus arma colunt.
Talis & ipsius memoratur gratia linguae
Esse, fuit Pylij qualis in ore senis,

Saracenorum
clades.

Louis. a parte.

Neslor.

Flaminius

mel.

Albertus Mar-
chio Brandeb.

Franzia.

Marchia.

Delos.

Creta.

Achilles Ger-
manicus.

Norimberg.

Pegnecus.

Prussia.

Bohemia.

Pomerania.

*Moeonij cuius perhibetur carmine uatis,
Dulcior Hybleis sermo fuisse fauis.*

Te quoq; praeterea matris commendat origo,

Cuius ab Alberto gloria splendet auo,

Quo non lata minus se Francia iactat alumno,

Ipsaq; piscosis Marchia cincta uadis,

Quam claro gaudens letatur Apolline Delos,

Quamq; superba suo Gnosia terra Ioue.

Militiae quisquam uix calluit aptius artes,

Cum fuit armata res peragenda manu.

Pluraq; nemo suis commisit praelia signis

Plus neq; diuerso laudis ab hoste tulit.

Qua tuus is propter Germania dictus Achilles,

Omnibus inuicto nomine terror erat.

Norica testatur memori respublica clade,

Illius haec nouies milite uicta fuit,

Pallet adhuc trepidus fuluis Pegnesus arenis,

Moenia qui gelida persluit urbis aqua,

Cum subit haec illi tristissima lucis imago,

Qua patrio totus sanguine tinctus erat.

Testis & est ueteri tellus regnata Borusso,

Prussia quae nostro tempore nomen habet,

Hec quoq; cede sua letos auctura Triumphos,

Principis hostili concidit ista manu.

Illius ualidas experta Bohemia uires,

Sensit in Hercinijs nil opis esse iugis.

Digeris & supplex moesto Pomerania uultu,

Ante triumphantis procubuisse pedes.

*Alberti Marchionis
Brandenburgensis laus:*

Fortia quid memorem iactantes bella Polonos?
 Strenuus in celerem quos dedit ipse fugam,
 Silesias pulsus seruarit ut hostibus urbes,
 Extat & in multis cognita fama locis.
 Deniq; ceruleus qua flectit cornua Rhenus,
 Turbidus immensis qua fluit Ister aquis,
 Balthica finitimos qua Saxonas Amphitrite
 Pulsat & Arctoam fluctibus ambit humum,
 Vix locus est ullus, quo non uestigia martis
 Huius, in hunc restent & monumenta diem.
 Hic utinam uiuus, nostrog; superstes in æuo
 Esset, & indigna non tumultu platus humo.
 Helladibus nobis non Turca minatus ab undis,
 Austriacos esset depopulatus agros,
 Non foret amissum Pelopis sine uindice regnum,
 Captaq; crudeli nuper ab hoste Rhodus.
 Iste suo diros cohiberet marte latrones,
 Nos quibus hoc facti tempore præda sumus,
 Aemonias arces, altaq; Propoindis urbes
 Subderet, infestis eriperetq; Getis.
 Ergo tot egregijs maiorum clara triumphis,
 Tam uetus & generis cum sit origo tui.
 Aeditus illustri magnorum sanguine Regum,
 Exuperas quosuis nobilitate Duces,
 Se fortuna tuis etiam natalibus æquat,
 Ampla pater censu diuite regna tenet,
 Imperioq; iacet uestro quæ subdita tellus,
 Omnibus utilium rebus abundat opum.

Polonia.

Silesia.

Rhenus.
Danubius.

Saxones.
Mare balticum.

Turca.
Hellas & Pelopon.

Rhodus.

Hæmonia.
Constantinopolis.

Laus a fortuna

Thuringia.

M. Virginia.

Al. Hestia.

Ch.

F.

M.

P.

C.

Ovis.

A.

m.

N.

Quercus

Pinus

Abies

Pe. fraxing.

Salix

funges.

P.

Vinu.

Septentri.

F.

Fertilis uberibus gaudet Thuringia campis,
Miratur fluvios Pannonis ora suos,
Atq; se lactat proceris Hestia sylvis,
Hestia montanis uix adcunda iugis.
At neq; fluminibus nemorumq; uirentibus umbris,
Leta nec agrorum fertilitate caret.
Irrigui passim labuntur murmure riui,
Tota paludosis amnibus uda madet,
Retibus unde trahunt uarios ad littora pisces,
Quiliquidis habitant rura propinqua uadis.
Florida per ripas depascunt prata iuueni,
Lanigerae tondent fertile gramen oues.
Tum uirides circum pandum sua brachia sylue.
Lignaq; dant auidis materiemq; focis.
Chaonis hinc duris curuatur glandibus arbor,
Hinc uiret hirsutis pinus odora comis.
Nauibus hinc abies, hinc comoda fraxinus hastis
Surgit, et irrigui fontis amica salix.
Atq; ubi cultus ager pressis renouatur aratris,
Fertilibus uestit mensibus arua Ceres,
Et sua respondent operoso uota colono,
Cum cadit immissa falce resecta seges.
His tua si terris non munera Bacche negasses,
Omnibus haec opibus terra beata foret.
Respicit at gelidam qua parte Lycaonis Arcton,
Vtile mutandis mercibus aequor habet.
Adde tot excelsis inuictas moenibus urbes.
Tot circumfusus oppida fluminibus.

Annua quæ uobis aut uectigalia soluunt,
Aut patris agnoscunt sceptrâ uerenda tui.
Sed licet hæc habeas fortunæ dona secundæ,
Sisq; tot ac tantis dotibus auctus opum,
Nec tua uulgarem mercatur gloria famam,
Plustamen hoc uno nomine laudis habes,
Quod non ingenuas musarum negligis artes,
Quod sacra Pegasei numina fontis amas,
Et celebres merito dignaris honore camenas,
Hoc rude quas odio tempore uulgius habet,
Quare sera tuum laudabunt secula nomen,
Et te posteritas omnis in ore feret.
Dumq; terunt alij sub inertî tempora luxu,
Plenaq; dum uanis ocia rebus agunt.
Hic dum gaudet equis, dum saltus ille ferarum
Lustrat, & immanes cuspide figit apros,
Alter ab occasu solis, dum solis ad ortum
Immensi siccât pocula plena meri,
Aut nocturna leues quassans ad lumina talos,
Damnofo patrias dum cane perdit opes.
Intendens animum studijs ac rebus honestis,
Ocia tu uitæ desidiosa fugis.
Tunc legis, aut ueterum præclara poemata uatum,
Aut uersas auida, scripta soluta, manu
Ex quibus humanæ præcepta salubria uitæ
Discis, & ornato cultius ore loqui.
His quæ digna tuis reddam præconia factis
Aut ita quem studijs incubuisse feram;

*A literarum
studio.
Musæ.*

Luxus uarij

Tali.

† Alexander.

Terribiles inter lituos, sonitusq; tubarum,

Rex Macedo legit carmen Homere tuum,

Fessaq; nocturna cum membra quiete leuaret,

Dicitur hoc stratis supposuisse suis.

Scipio.

Scipio, qui uicta meruit Chartagine nomen,

Fregit & Ausonia punica sceptrā manu:

Sedulus in medijs libros circumtulit armis,

Xenophon.

Quos Xenophon scripsit nomine Cyre tuo.

Hos igitur Reges imitatus amore studendi,

Voluis & authorum perlegis omne genus.

† Ut cum floriferis in odore uallibus Hyblæ,

Apes.

Cecropiæ nitido uere uagantur apes,

Omnia nobilium populantur germina florum,

Ipsa parens rerum se quibus ornat humus.

Nunc Thyma delibant, nunc & Meliloton, & albas

Rosæ?

Sanguine tinxisti quas Cytherea rosas,

Lilia.

Atq; sub aprico uernantia lilia campo,

Lilia Scythonia candidiora niue.

Ausonia quicquid retulerunt uoce camœnæ,

Ingenium solers callet id omne tuum.

Nec facunda deest Graiæ tibi copia linguae,

Cognita quæ nullis Regibus ante fuit.

Quæ prius innumeros iacuit neglecta per annos,

Nuper ab obscuro uix reparata situ.

Hinc sunt nota tibi clarorum facta uirorum,

Nullaq; te prisca temporis acta latent,

Anig. Caes.

Sive sub Augusto quæ Cæsare gesta leguntur,

Roma triumphati cum caput orbis erat.

Sive sub

Siue sub antiquis cum Græcia floruit annis,

Cinxit & HecTOR eas obsidione domos.

Quid loquar acceptas primis à patribus artes,

Quas quoq; nosse tui muneris esse putas.

Qualia sublimi niteant animalia coelo,

Sintq; sub ætherio lucida signa polo.

Scandere cliuOSum quo tramite Phœbus Olympum,

Ac mûla qua soleat currere Luna uia.

Et quibus emittat uentos Rex Aeolus antris,

Pertinet ad magnos hæc quoq; cura duces.

Tum uero studijs adiungis sacra prophænis,

Atq; Deum summa religione colis.

Qui te diuitijs tantis & honoribus auxit,

Cuius habes solo munere quicquid habes.

Macte tuis animi uirtutibus inelyte Princeps.

Ingenij fœlix indole macte tui.

Cuius ob insignem doctrinæ gloria, famam

Laudibus implebit solis utranq; domum,

Cuius honos omni mansurus tempore uiuet,

Semper & æterno nomine claruserit,

Dum uiridi sacra ludent Helicone sorores,

Dumq; tuos fontes pegasis unda colent.

Tu modo perge tua quo te uocat indole uirtus,

Perge, nec à cepta dimouere uia.

Quodq; facis, doctas hoc affere tempore musas,

Quæ sine nunc omni prorsus honore iacent.

Aspice nam quamis oppressæ cladibus artes,

Ingenij cultu depereunte, ruant

trian.

*Ab Alrono
mia.*

zedianus

sol.

lima.

venti.

A religione.

Musæ.

Innumerabilibus maior contemptus ab annis,
Nec grauior studijs ulla ruina fuit.
Exulat ingratas facundia spreta per urbes,
Vlla nec ingenuis artibus aula uacat.
Ergo nouem uiridi præcinctas fronde puellas,
Hic te luminibus finge uidere tuis.
Cum fidibus cytharisq; suis, à plebe fugatas
Procubuisse tui numinis ante pedes,
Hæc; grauem querula testantes uoce dolorem,
In dubijs abs te poscere rebus opem.
Si qua tuam nostri tangit miseratio mentem,
Vnica, dux, huius spesq; salusq; chori.
Respice contemptas studijs pereuntibus artes,
Quas odio cunctis gentibus esse uides.
Hæc nisi tu solus nos tempestate iuuabis,
Prorsus adhuc omni destituemur ope.
Incerte toto sine sedibus orbe uagamur,
Sorte nihil nostra durius esse potest.
Fraterna Eoi postquam discordia regni,
Excitos patrio traxit ab orbe Getas,
Impius Argolicis nos expulit urbibus hostis,
Ausonis hinc nostra terra petita fuga est.
Sed nimis hic seruent dum tristibus omnia bellis.
Cessimus hostili territa turba metu,
Inq; tuas tandem Germania uenimus oras,
Hic ubi iam nullo nos in honore sumus.
Tunisi quòd solus nostras amplecteris artes,
Ipse læcet nostri nominis omnis honos.

Musæ?

Musæ?
Citharæ?

Turris

Germania

Pro quibus officijs tibi, premia digna, rependens
Inclite Dux grato carmina nostra sono,
Perpetuamq; tuis famam uirtutibus addent,
Quam poterunt nulli diminuisse dies,
Quæ tibi uenturos semper durabit in annos,
Donec erit cælum. sydera donec erunt.
Omnia nam toto quæcunq; sub ætheræmundus
Concinet, exigua sunt peritura mora,
Legibus hæc atræ sunt omnia subdita mortis,
Sola sed extremo gloria sine caret.
Quæq; semel nostra celebrari uoce meretur,
Viuit & æterno tempore fama manet.
Sic Ithacus, sic Acides, sic Troius Hector,
Perpetuum nostro munere nomen habent,
In cinerem quàmuis illos mutauerit ætas,
Ac tegat obducto cespite putris humus.
Perge fauere sacris igitur Dux inclite musis,
Vt sublime tuum nomen in astra ferant.
Et quas, à teneris miratus es hactenus, artes
Nullius impulsu destituisse uelis,
Sic tua speratam coningat uita senectam,
Nestoreos superem sic tua fata dies.

F I N I S.

B 2

Gloria

*Ulysses.
Achylus.
Hector.*

Senectus.

GERMA

NIA AD REGEM

FERDINAND

DVM.

Hanc adflicta tibi Germania mitto salutem,
Quæ mihi non tribui, te nisi dante potest.
Vsa diu rebus quæ sum tranquilla secundis,
Hoc iaceo multis tempore pressa malis,
De quibus ipsa tuum supplex cum numen adoro,
Ferre mihi solus qui potes, adfer opem.
Ecce uides rerum quàm tristis forma mearum,
Qualis & imperij sit status iste mei,
Omnia disidijs sunt; omnia plena tumultu,
Illa fuit quanti res mihi causa mali?
Scruiles acies sumptis nos uidimus armis
Nuper & agrestes rure coisse manus.
Testis adhuc extat miserandæ Francia cladis
Tota cadaueribus squalida facta suis,
Ipsaq; fertilibus laudata Alsatia campis
Quæ fuit in multis cæde cruenta locis.
At pars ulla meo ne possit abesse dolori,
Insuper externo nunc & ab hoste petor,
Turca ferox nostras descendere fertur in oras,
Alterius nobis altera caussa mali.
Infestis qui cum tot regna subegerit armis,
Posse suo sperat me quoq; Marte capi.

*Tumultus
urbis.*

Famia.

Alia.

Turca.

Si qua proinde mea remanet tibi cura salutis,
 Adfer in aduersus his mihi rebus opem,
 Ne toties claris quæ sum prius aucta triumphis,
 Hostibus hoc fiam tempore præda meis.
 Nam tibi si rerum sunt cognita gesta mearum.
 Cognita quæ cunctis Regibus esse puto.
 Semper adhuc inuicta fui, nullosq; per annos,
 Vllius inuenies me subiisse iugum.
 Roma suis totum domuit quæ uiribus orbem,
 Nominis est nunquam laudibus aucta mei,
 Neq; laccsiuit quoties hostilibus armis,
 Hanc liquet incepti poenituisse sui.
 In me nil potuit uirtus animosa Neronis,
 Funere qui Rheni nobilitauit aquas,
 Nil potuere tuæ Quintili Vare cohortes,
 Quas meus Arminius depulit ense suo.
 Nec maris Adriaci tota cum plebe senatus
 Nostra suo potuit subdere colla iugo.
 Deniq; nec magni potuerunt lilia Galli,
 Lilia sepe mea languida facta manu.
 Quin neq; Turcarum nos iam superabimur armis,
 Auxillio si nos iuueris ipse tuo.
 Ducat in exemplum celebris te fama Camilli,
 Nam patriæ uindex & fuit ille suæ.
 Secula nulla tuum nomen uenitura silebunt,
 Inferiorq; tua laude Camillus erit,
 Tu modo pro nobis & libertate meorum,
 In Mahometigenas suscipe bella getas,

Germania
 Libera.

Roma

Nero

Quintil. Varg

Veneti.

Gallia.

Camilli.

Turca.

Totius infestor Christi quos nominis hostes
Nouimus, aduersus armaq; ferre Deum.
Hac de gente fera, Danielis scripta Propheta
Multa canunt, paucis hic memoranda mihi.
Viderat is quatuor sub imagine regna ferarum,
Aspice, uera tibi, non ego ficta loquar.
Regibus Assyrijs, primis fera prima monarchis,
Altera sed Persis assimilata fuit,
Tertia Graiorum referebat bestia sceptrum,
Quarta potestatem Martia Roma tuam,
Huius dira fera facies truculentior illis,
Disimilisq; tribus conspicienda fuit.
Ferratos dentes, bis cornua quinq; gerebat
Et pedibus plodens concutiebat humum,
Exiguum uero cornu sub fronte latebat,
De medijs ortum cornibus illud erat,
In quo terrificis oculis, uultuq; minaci,
Humani capitis forma uidenda fuit.
Hoc cum coelitis diuis uiolenta gerebat
Prælia, blasphemos ore loquente sonos,
Turca ferox autem caput est immane, quod audis,
Aduersus summum bella mouere Deum.
Hoc tibi frangendum caput est, hoc concute cornu,
Succumbet manibus bellua uicta tuis.
Ergo age, Rex, animo presenti suscipe bellum,
Hei mihi quas poenas impie Turca dabis.
Non tibi consuetæ mitti post terga sagittæ,
Non tibi uelocis proderit usus equi.

Daniel.

Dem. 7.

Aut ultra Tanaim patrijs ciectus ab oris,
Ludibrium cunctis gentibus exul eris,
Aut tua submittens iniectis colla catenis,
Ante triumphales Regis obibis equos.
Inclita nobilibus gaudebit Græcia Musis,
Præbuit inuitas quæ tibi uicta manus.
Exultansq; suis lætabitur omnibus Ister,
omnibus.
Quem tuus infestum reddidit ante furor.
Hoc precor esse ratum cœlesti numine Christus,
Hoc uelit omnipotens, Rexq; paterq; Deus.
Sed prius externos quàm progrediaris in hostes,
Certa tibi pax est constituenda domi,
Sedandiq; graues de relligione tumultus,
Hoc Regem tantum, quantus es ipse, decet.
Nec minor ingenuas studijs florentibus artes,
Ac fouisse sacras sit tibi cura deas,
Quæ spreta, sine honore iacent hoc tempore passim.
Hac re nulla tibi gloria maior erit.
Tunc Deus indomitas, tibi Marte fauente, cohortes,
Turcarumq; dabit uincere posse manus.
Tunc, quas nulla tibi poterit delere uetustas,
Laudes semper erunt, gloria semper erit.
Longior immensis ne crescat Epistola uerbis,
Desino, Tu felix, incolumisq; uale.

FINIS.

Excusum Augustæ Vindelicorum apud
Alexandrum Weyssenhorn.

